

[Aksel Larsen.]

i fjor et ændringsforslag om en sådan bestemmelse i loven. Også det blev forkastet. Men det bevirker ikke, at vi anser ændringsforslaget for urigtigt, tværtimod.

Vi stillede endvidere et ændringsforslag om, at det ikke var nok, at prisaftaler o. lign. skulle anmeldes til priskontrol og registreres af denne, men at sådanne prisaftaler først skulle have gyldighed, når de var prøvet og godkendt af priskontrol. Det blev desværre også forkastet.

Ja, det forbavser vel ikke nogen, hvis jeg siger, at de tanker, der er nedlagt i disse af os stillede ændringsforslag i fjor, beskæftiger vi os stadigvæk med, og at vi har til hensigt at stille nogle tilsvarende ændringsforslag i år, det være sig til regeringens eller til socialdemokratiets forslag. Så håber vi, at partierne til den tid har kigget lidt på dem og gjort sig deres stilling klar. Jeg kommer med denne henstilling, fordi det ærede medlem hr. Anker Lau i fjor oplyste, at han kunne ikke tage stilling til vore ændringsforslag, da de krævede meget indgående overvejelser, og det havde han ikke haft tid til. Nu har jeg meddelt det ærede medlem hr. Anker Lau, at i hvert fald de her af mig nævnte tre ændringsforslag under den ene eller den anden form vil komme igen fra os i år, og så håber jeg, at det ærede medlem vil være i stand til at tage stilling til dem og ikke blot afvise dem med, at han ikke har undersøgt deres konsekvenser.

Løvrigt vil jeg gerne understrege, at en prislov, som er en afviklingslov, naturligvis er ganske utilfredsstillende under de forhold, vi lever under nu. Priserne stiger jo stadigvæk, hvis jeg må have lov at sige det sådan, om kap med skatterne, og jeg er i stand til at forelægge for folketingset en lang liste over prisstigninger gennem det sidste år, men skal lade være med det, fordi jeg dog går ud fra, at selv de, der økonomisk har deres på det tørre, ikke kan være uvidende om, at priserne er steget. Jeg skal kun gøre opmærksom på, at det er de mest elementære livsfornödenheder, der er steget mest, såsom brød, gryn, kartoffelmel, sukker, margarine, kød, vaskemidler, petroleum, brændsel o.s.v., og jeg anser det for aldeles givet, at hvis vi havde haft en effektiv priskontrol efter de linier og principper, som er antydnet gennem de ændringsforslag, vi stillede i fjor, så ville en væsentlig del af disse prisstigninger kunne være undgået.

Jeg ved ikke, om jeg har ret til at komme med bebrejdelser til de skiftende handelsministre for den måde, hvorpå de har administreret loven. Jeg er, ligesom jeg forstår

det ærede medlem hr. Lars P. Jensen er det, af den mening, at loven stort set er blevet administreret som en afviklingslov. Jeg ved ikke rigtig, om jeg har lov at komme med bebrejdelser i den anledning, for der står jo udtrykkelig i lovens § 1, at det skal den være. Reelt må man dog have lov til at bebrejde ministrene eller regeringen dette. De måtte have pligt til at indse, at der må være grænser for, hvor højt priserne må have lov til med regeringens billigelse at stige. Tilfældet med havregrynene er forsvundet typisk. Socialdemokratiet ville stå meget stærkt med sin kritik på dette punkt, hvis det ikke ulykkeligvis var sådan, at det er en socialdemokratisk handelsminister, der har vist vejen, endda på en langt grovere og i menigmands omdømme mere utilladelig måde, end sket er under den nuværende regering. Det var en socialdemokratisk handelsminister, der i december 1948 ophævede maksimalprisen på havregryn, og 14 dage efter maksimalprisen ophævelse — den blev ophævet med den begrundelse, at nu var konkurrencen så stor, der var så mange havregryn på markedet, at prisen antagelig ville falde, når maksimalprisen blev ophævet — var havregrynene steget med 20 øre pr. pakke. Vi var ene om at kritisere det dengang. Men samtidig med, at jeg kan tilslutte mig det ærede medlem hr. Lars P. Jensens kritik af regeringen på dette punkt, vil jeg sige, at det pinlige ved det er, at den nuværende regering kan sige: Ja, men vi går kun i Jens Otto Krags fodspor. Det er socialdemokratiet, der har vist vejen.

Nu har socialdemokratiet fremsat et særligt forslag til prislov; det er begrundet med, at den nuværende prislov ikke er tilstrækkeligt effektiv, men det er også begrundet med utilfredshed med lovens administration. Jeg må have lov til at minde om, at da vi for et år siden diskuterede prislov, blev prisloven i den affattelse, den nu har, forsvaret glødende af det ærede medlem hr. H. C. Hansen, både da han som handelsminister fremsatte lovforslaget, og da han efter at være gået af som handelsminister anbefalede at stemme for lovforslaget. Således finder man fra debatten i fjor en udtalelse af det ærede medlem hr. H. C. Hansen, fremsat den 24. oktober, da han endnu var handelsminister, hvor han siger til mig:

„Det ærede medlem var lidt ked af, at jeg på flere forskellige punkter havde givet udtryk for håb. Jeg håbede på eet punkt, og jeg håbede på et andet, og det ærede medlem var overbevist om, at det ikke blev til meget andet end håb“.

Så tilføjede det ærede medlem: